

Brussels, 21.11.2017
COM(2017) 672 final

2017/0306 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2018 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF har til formål at sikre, at levende akvatiske ressourcer udnyttes under bæredygtige økonomiske, miljømæssige og sociale forhold. Et vigtigt redskab til at sikre opfyldelsen af dette mål er den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder.

Formålet med forslaget er at fastsætte medlemsstaternes fiskerimuligheder for de kommercielt vigtigste fiskebestande i Sortehavet for 2018.

For brislings vedkommende er forslaget baseret på den videnskabelige rådgivning for en autonom kvote for at fastholde den nuværende fiskeridødelighed.

For pighvars vedkommende er forslaget baseret på de TAC'er og kvoter, der er fastsat af GFCM i henstilling GFCM/41/2017/4 om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i det geografiske underområde 29 (Sortehavet).

- **Generel baggrund**

- I Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2018 (COM(2017) 368 final) beskrives baggrunden for forslaget.
- Fiskerimulighederne bør fastsættes i henhold til artikel 16, stk. 1, (hvori der henvises til princippet om relativ stabilitet) og artikel 16, stk. 4, (hvori der henvises til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik og de regler, der er fastsat i de flerårige planer).

De sortehavsbestande, som Bulgarien og Rumænien udnytter, deles med tredjelande, f.eks. Tyrkiet, Ukraine, Georgien og Den Russiske Føderation. Indtil 2016 var der imidlertid ikke truffet beslutning på regionalt plan mellem EU-landene og tredjelandene om de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er). Hvert år siden 2008 har Den Europæiske Union fastsat autonome kvoter for pighvar- og brislingebestandene for at bidrage til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik anvendes.

STECF forelagde på mødet i september 2017 videnskabelig rådgivning om fiskerimulighederne i Sortehavet for 2018.

Fiskeriet efter **brisling** har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Ifølge den vurdering af Sortehavet for 2015-2016, som er foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), udgjorde EU-medlemsstaternes andel af brislingefangsten 4 % i 2014, 14 % i 2013 og 9 % in 2012 af de officielt rapporterede landinger. Det fremgår af rapporten fra mødet i 2017 i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), at brislingebestanden i Sortehavet udnyttes bæredygtigt. Det er dog nødvendigt at fastholde den nuværende fiskeridødelighed på 11 475 ton for brisling for at sikre en bæredygtig udnyttelse bestanden i Sortehavet.

Fiskeriet efter **pighvar** har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. På det 41. årlige møde, som blev afholdt i 2017, vedtog GFCM en henstilling om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i det geografiske underområde 29 (Sortehavet). Ved henstilling GFCM/41/2017/4 fastsættes der en samlet tilladt fangstmængde (TAC) for pighvar på 644 ton for 2018 og 2019 med en foreløbig fordeling af kvoterne på de kontraherende parter. Hvis rådgivningen for 2018 fra GFCM's arbejdsgruppe om Sortehavet ikke bekræfter en fortsættelse af den konstruktive udvikling af fiskeridødeligheden hen imod en genopretning af bestanden af pighvar i Sortehavet, kan GFCM ændre TAC'en og kvoterne. EU har fået tildelt en kvote på 114 ton i 2018. TAC'en og kvoten for pighvar, forvaltningen af fiskeriindsatsen og begrænsningen af fiskeriet til 180 dage om året samt den gældende fiskeriforbudsperiode på to måneder fra den 15. april til den 15. juni bør gennemføres i nærværende forordning.

I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96¹ foreslås det, at artikel 3 og 4 ikke finder anvendelse på de bestande, der er omfattet af nærværende forordning. Den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder dog anvendelse på bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Fiskerimulighederne og den måde, hvorpå disse fordeles mellem medlemsstaterne, reguleres årligt. Den seneste regulering blev foretaget ved Rådets forordning (EU) 2016/2372² af 19. december 2016 om fastsættelse for 2017 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande i Sortehavet.

Ud over de årlige fiskerimuligheder skal nævnes følgende foranstaltninger, der er relevante for de typer fiskeri i Sortehavet, der er omfattet af dette forslag. Kommissionen arbejder på et forslag om gennemførelse af GFCM's henstillinger, men eftersom nogle af dem er uløseligt knyttet til de årlige fiskerimuligheder, skal der tages højde for dem i forbindelse med nærværende forslag:

- I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 227/2013 af 13. marts 2013³ om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og i Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien, er der fastsat mindstemål for bevarelse og mindstemasketørrelser for pighvarfiskeriet i Sortehavet.
- Henstilling GFCM/37/2013/2 om en række minimumsstandarder for fiskeri med bundsat hildingsgarn efter pighvar og bevarelse af hvaler i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 37. møde, som blev afholdt i Split i maj 2013.
- Henstilling GFCM/39/2015/3 om en række foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri efter pighvar i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 39. møde, som blev afholdt i Milano i maj 2015.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

² EUT L 352 af 23.12.2016, s. 1.

³ EUT L 78 af 20.3.2013, s. 1.

- Bukarest-erklæringen⁴, der blev godkendt på en af GFCM tilrettelagt konference på højt plan om fiskeriforvaltning i Sortehavet (oktober 2016). Konferencens deltagere vedtog erklæringen, som understreger behovet for en fælles og samarbejdsbaseret strategi for kyststaterne omkring Sortehavet med henblik på at gøre fiskeriet mere bæredygtigt.
- GFCM's flerårige strategi (2017-2020) for et bæredygtigt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet⁵, der bl.a. indeholder en række tiltag, som skal styrke fiskeriforvaltningen i Sortehavet på multilateralt plan.
- Gennemførelsen inden for rammerne af fiskerimulighedsforordningen for 2017 af de forpligtelser, som Bulgarien og Rumænien indgik i december 2016 med henblik på at styrke kontrollen, bekæmpe IUU-fiskeriet og implementere en række foranstaltninger for pighvar og almindelig pighaj, er effektiv. Både Bulgarien og Rumænien har truffet en række foranstaltninger for at begrænse antallet af fiskeritilladelser til 2016-niveauet, registrere alle fangster, også fangster på under 50 kg, og styrke inspektionen på markedet og til havs samt de fælles inspektioner inden for rammerne af EFCA.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og er i tråd med EU's politik for bæredygtig udvikling.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Ekspertbistand**

De vigtigste af de hørte organisationer/eksperter

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) er blevet hørt i sin egenskab af videnskabelig organisation.

Unionen indhenter hvert år videnskabelig rådgivning fra STECF om vigtige fiskebestandes tilstand. STECF udarbejder sin rådgivning på grundlag af mandater fra Kommissionen. Den seneste og mest præcise rådgivning, der foreligger på tidspunktet for drøftelsen af dette forslag i Rådet, dækker alle de sortehavsbestande, som der foreslås kvoter for.

Det endelige mål er at genoprette bestandene til og opretholde dem på et niveau, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Dette mål er udtrykkeligt fastsat i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik, nemlig i artikel 2, stk. 2, som har følgende ordlyd: "[...] skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og [...] senest inden udgangen af 2020 for alle bestande". Dette afspejler det tilsagn, som Unionen har afgivet i forbindelse med tiltrædelsen af konklusionerne af verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og den tilhørende gennemførelsesplan.

⁴ Se: <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>

⁵ Se: <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>
<http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/>

- **Høring af interesserede parter**

De berørte parter blev hørt i forbindelse med Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2018. Det videnskabelige grundlag for forslaget vil blive tilvejebragt af STECF. Alle rapporter fra STECF findes på DG MARE's websted.

- **Konsekvensanalyse**

På EU-niveau vil risikoen for, at dette får en negativ indvirkning på bestandens genopretning, blive mindsket som følge af yderligere kontrolforanstaltninger, som Rumænien og Bulgarien har gennemført for at opfylde de forpligtelser, de har indgået i forbindelse med vedtagelsen af forordningen om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2017 for visse fiskebestande i Sortehavet.

På multilateralt niveau vil risikoen for en negativ indvirkning på bestandens genopretning blive mindsket som følge af nye foranstaltninger, nemlig: 1) vedtagelse på GFCM's 41. årlige møde af GFCM's regionale handlingsplan for bekæmpelse af IUU-fiskeri, 2) gennemførelse på multilateralt plan af GFCM's projekt "BlackSea4Fish", som omfatter et regionalt samarbejde om videnskabelige data, 3) vedtagelse på GFCM's 41. årlige møde af GFCM's flerårige plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i Sortehavet (GSA 29). Denne plan bygger på en tottrinsstrategi bestående af: a) en fangstbegrænsning gældende for 2 år (2018-2019) og et pilotprojekt vedrørende inspektion til havs, b) en TAC med en fordelingsnøgle inden for rammerne af en fast inspektionsordning senest i 2020. Planens revisionsklausul gør det muligt at tage TAC'en og kvoterne op til fornyet overvejelse næste år, hvis den videnskabelige rådgivning ikke bekræfter en fortsættelse af den konstruktive udvikling af fiskeridødeligheden. Planen tager sigte på at bidrage til en effektiv bekæmpelse af IUU-fiskeriet og til en korrekt forvaltning af pighvarbestandene i de lande, der har kyst ud til Sortehavet.

Forslaget tager ikke kun sigte på at løse problemerne på kort sigt, men indgår også i en mere langsigtet strategi, der går ud på, at fiskeriindsatsen gradvis tilpasses niveauer, som er bæredygtige på langt sigt.

Strategien i forslaget kan derfor på mellemlangt sigt resultere i en reduceret fiskeriindsats, men vil på langt sigt give stabile eller stigende kvoter. Med hensyn til langsigtede konsekvenser forventes strategien at resultere i mindskede miljøpåvirkninger som følge af tilpasningen af fiskeriindsatsen og fiskerimulighederne. Fiskeriaktiviteterne vil blive mere bæredygtige på langt sigt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- **Resumé af forslaget**

I forslaget fastsættes der fangstbegrænsninger for EU-fiskeriet i Sortehavet med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt på alle planer.

- **Retsgrundlag**

Dette forslags retsgrundlag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Unionens forpligtelser, når det gælder bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, følger af forpligtelserne i henhold til artikel 2 i den fælles fiskeripolitik grundforordning.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget henhører under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Den foreslåede rådeforordning fordeler fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit for efter eget skøn at fordele sådanne fiskerimuligheder mellem fartøjer, som fører deres flag, jf. artikel 16, stk. 6 og 7, og artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Medlemsstaterne har således rige muligheder for selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslåede midler: en forordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2018 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder opdelt på fiskeri eller fiskerigrupper i Sortehavet, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. I henhold til artikel 16, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fordeles mellem medlemsstaterne på en måde, som sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger som fastsat i nævnte forordning artikel 2, stk. 2.
- (4) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtog på sit 41. årlige møde i 2017 henstilling GFCM/40/2017/4 om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i geografisk underområde 29 (Sortehavet). Ved henstillingen fastsættes der en samlet tilladt fangstmængde for pighvar for en toårig periode (2018-2019) med en foreløbig kvotefordeling. Nævnte foranstaltning bør gennemføres i EU-retten.
- (5) Fiskerimulighederne bør fastsættes på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter,

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og under hensyntagen til de holdninger, som kom til udtryk under høringen af de berørte parter.

- (6) Ifølge den foreliggende videnskabelige rådgivning fra STECF bør det nuværende niveau for fiskeridødeligheden fastholdes for at sikre en bæredygtig udnyttelse af brislingebestanden i Sortehavet.
- (7) Den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder anvendelse på fiskeriet efter brisling fra den 1. januar 2015. Den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder anvendelse på fiskeriet efter pighvar fra den 1. januar 2017.
- (8) Udnyttelsen af de fiskerimuligheder, der fastsættes ved nærværende forordning, er underlagt Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009², særlig artikel 33 og 34 om registrering af fangster og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af nærværende forordning.
- (8) Det skal ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96³ fastsættes, hvilke bestande forordningens forskellige foranstaltninger skal gælde for.
- (9) Hvad angår pighvarbestanden bør der træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger. Ved at bibeholde den gældende fiskeriforbudsperiode på to måneder fra den 15. april til den 15. juni vil pighvarbestanden fortsat være beskyttet i gydesæsonen. Forvaltning af fiskeriindsatsen og begrænsning af fiskedagene til 180 dage om året vil have en positiv indvirkning på bevarelsen af pighvarbestanden.
- (10) For at undgå en afbrydelse af fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme er det vigtigt at åbne for dette fiskeri i Sortehavet fra den 1. januar 2018. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (11) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret —

² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning fastsættes der fiskerimuligheder for 2018 for EU-fiskerfartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, for følgende bestande:

- a) brisling (*Sprattus sprattus*) i Sortehavet
- b) pighvar (*Psetta maxima*) i Sortehavet.

Artikel 2 **Anvendelsesområde**

Denne forordning finder anvendelse på EU-fiskerfartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, og som fisker i Sortehavet.

Artikel 3 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) "GFCM": Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet
- b) "Sortehavet": geografisk underområde 29 som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011⁴
- c) "fiskerfartøj": et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer
- d) "EU-fiskerfartøj": et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- e) "bestand": en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- f) "autonome EU-kvoter": en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en samlet tilladt fangstmængde (TAC)

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- g) "analytisk kvote": en autonom EU-kvot, som der foreligger en analytisk vurdering for.

KAPITEL II

Fiskerimuligheder

Artikel 4

Tildeling af fiskerimuligheder

1. I bilaget fastsættes den autonome EU-kvot for brisling, fordelingen af denne kvot blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.
2. I bilaget fastsættes den TAC for pighvar, som gælder i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer, og fordelingen af denne TAC blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.

Artikel 5

Særlige fordelingsbestemmelser

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke:

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Forvaltningen af fiskeriindsatsen efter pighvar

EU-fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter pighvar i Sortehavet må uanset fartøjets længde overalt højst fiske 180 dage om året.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

Dataindberetning

Når medlemsstaterne som krævet i artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af de enkelte bestande, anvender de bestandskoder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Done at Brussels,

På Rådets vegne
Formand